Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

Gizli Vadi

10. Baskı

Genç Hayat

GİZLİ VADİ

Genç Hayat, bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2017, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Genç Hayat : 6
Sinbad'ın Maceraları : 6
Kitabın Adı : Gizli Vadi
Kitabın Yazarı : Jack Sailor
ISBN : 978-605-5122-05-8
Sertifika No : 75092

Yayın Danışmanı : Adem Kandemir
Yayın Yönetmeni : Esranur Bozdemir

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2024
Kapak / İç Tasarımı : Hayat Yayınları
Baskı - Cilt : BPC Matbaacılık San. ve Tic.A.Ş.
Hüsreviye Sok. Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38
Bakırköy / İstanbul
Tel: 0212 549 53 83
Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96
www.gnchyt.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
instagram/gnchytt - **facebook**.com/gnchyt

Sinbad'ın Maceraları

Jack Sailor

Gizli Vadi

Genç Hayat

GEÇEN KİTABIN ÖZETİ

Genç Sinbad, küçük ailesinin şefkatli kucağında mutlu bir çocukluk geçirmişti. Halası Müşire, ablası Kamerzad, mahalle arkadaşı Saffan ve köpeği Kıtmir ona sevgilerin en güzelini sunmuşlardı. Serpilip büyüdüğünde ise hayatını değiştirecek bir gerçekle baş başa kalmıştı. Halası tarafından anlatılan bu gerçek, öldü bildiği babasının yıllar önce çıktığı bir iş gezisinden dönmediğiydi. O gittiğinde anne karnında bir bebek olan Sinbad, doğumdan birkaç gün sonra da annesini yitirmişti.

Halasının ağzından bu öyküyü dinleyen Sinbad, hemen babasını aramak için yola çıkmaya karar vermişti. Babasına ne olduğunu öğrenmeden evde rahat oturması imkânsızdı. Baba özlemi yüreğini yakmaya başlamıştı. Bu amaçla yollara düşen Sinbad, o diyar senin bu diyar benim babası Şahbender'in izini sürer olmuştu.

Halasının anlattıklarıyla başlayan macera dolu yolculuklar Sinbad'ı tehlikeden tehlikeye atmış; eşkıyalar, hırsızlar, esir tacirleri, krallar, prensler ve baba dostlarından oluşan birçok insanla tanışmasını sağlamıştı. Babası hakkında hemen her şeyi öğrenmiş, iş arkadaşlarından çoğuyla dostluk kurmuştu.

Bu macerada ise köyün birinde büyük bir deve satın alan Sinbad, gösterişli bir semer aldıktan sonra hiç tanımadığı ıssız bir çölde yol almaya başlamıştı. Çölde kurtların saldırısına uğrayan Sinbad, onlardan kurtulup yol kesicilerin eline düşmüş, ancak onların elinden kaçmayı da başarmıştı. Sonra büyük devesi ve fedakâr köpeği Kıtmir'le yola düşmüştü.

Yolda derin bir vadiyle karşılaşmış ve vadiye inen uçurumun kenarında konaklayıp sabahı beklemeye başlamıştı. Bu derin vadiyi aşıp yola devam etmeye kararlıydı.

KÜÇÜK CİN

Uyandığımda güneş hayli yükselmiş, deyim yerindeyse tere batmıştım. Ağır hareketlerle yerimden kalktım. Gözüm, dün neredeyse yuvarlanacağımız derin vadiye takıldı. Gece başımdan geçenleri anımsadım. Yol kesicilerin eline düşüşüm, mağaraya hapsedilişim, onların sızıp kalışları, Kıtmir'in yardımıyla mağaradan kaçışım, hırsızları yanıltmak için tepeye yaktığım ateş ve bu vadiye gelişim.

Bu belâlı yolculuk ne zaman bitecekti? Babamı bulmak için rahat evimi bırakıp gelmiştim.

Ama ne babamı bulabilmiş, ne de tehlikelerden kurtulabilmiştim! Kaderin cilvesine bakın, ıssız adalar, vahşi çöller, azgın denizler ve yırtıcı hayvanlarla dolu ormanlar. Bir türlü başım belâdan kurtulmuyordu.

Bu zorluklar daha ne kadar sürecekti? Babamı nerede, ne zaman bulacaktım? Bu sorunun yanıtını bir türlü bulamıyordum. Gerçi babam da şu dünya üstünde onun için ölümü göze alan bir oğlu olduğunu bilmiyordu. Bu talihsiz genç, düşünü ne zaman gerçekleştirecek, yıllardır aradığı babasına nasıl ve nerede kavuşacaktı?

Babamı bulacaktım! Başka yolu yoktu! Gerekirse bir bu kadar daha sıkıntı ve zorluk çekecektim, ama asla vazgeçmeyecektim.

Çünkü o benim babamdı. Başka bir babam yoktu. Ondan ayrı olabilir, onsuz yaşayabilir miydim?

Uçurumun kenarında durup aşağıdaki derin vadiyi incelemeye başladım. Dikkatlice baktığımda yukarıdan aşağı doğru inenlerin ayak izlerinin oluşturduğu bir patika gördüm. Vadiye inmek için bu patikayı kullanmaya karar verdim.

Bu patikaya girişimin belli bir amacı yoktu. Çünkü bu yolun beni nereye götüreceğini tam olarak bilmiyordum. Sırf gezginlere özgü bir merakla, yolun nereye çıkacağını öğrenmek için patikada

yürümeye başladım. Bu dar patikada yürümesi imkânsız olduğundan devemi durduğu yerde bırakmıştım. Patikada ilerledikçe, öngördüğümden çok daha dik olduğunu gördüm. Ama geri dönmeyip pürdikkat inmeyi sürdürdüm. Dikkat etmezsem altımdaki çakıl taşlarından kayarak vadinin dibine düşmem işten bile değildi.

Yorulmuştum. Ayak kaslarım gerilmeye başlamıştı. Ama geri de dönmüyordum. Çünkü inatçılık gibi kötü bir huyum vardı.

Yaklaşık bir saat sonra amacıma ulaşmış, vadiye inmiştim. Başımı kaldırıp da yukarı baktığımda uçurumun ne kadar derin olduğunu daha iyi anladım. Neredeyse gözle seçilemeyecek kadar uzakta kalmıştı. Bu uzun ve sıkıntılı yoldan inmenin ne kadar büyük bir ahmaklık olduğunu şimdi daha iyi anlamıştım. Belli bir plân ve amaç olmaksızın nasıl böyle bir aptallık etmiştim?

Vadide öbek öbek yığılmış taşlar, kum tepecikleri ve uçurumun dik yamaçlarında insanlar tarafından yapılmış olduğu açıkça belli olan kazma izleri gördüm. İnsanlar bu kurak vadiyi ve dik yamaçları niçin kazmışlardı acaba?

İlk aklıma gelen, bu vadinin bina yapımında kullanılan taşların çıkarıldığı bir taş ocağı olmasıydı. Peki bu taşları taşıyacak arabaların tekerlek izleri neredeydi? Çıkarılan taşlar nasıl ve nereye götürülüyordu? Bildiğim kadarıyla yakınlarda yerleşim merkezi de yoktu.

O anda aklıma başka bir fikir geldi. Belki de burada altın veya benzeri değerli bir maden arıyorlardı?

Bu fikir beni de araştırmaya özendirdi. Merakla çevreyi kolaçan etmeye başladım. Taş ve kum yığınlarını karıştırdım. Elimle yokluyor, ayağımla itekliyordum. Çok geçmeden aklıma gelmeyecek bir şey oldu ve mermerden yapılmış bir heykelcik gördüm. Ömrümde böylesine güzel ve eşsiz bir parça görmemiştim. Heykeli alarak tozlarını temizledim ve daha bir dikkatle incelemeye başladım. Heykele hayran kalmıştım. Yorgunluğum geçmiş, neşem yerine gelmişti.

Çok değerli antik bir eser olduğu belliydi. Anlaşılan bu mekân geçmişte değerli eserlerin saklandığı bir örendi. Bunu bilen bazı kimseler de buraya gelip kazılar yapıp gitmişlerdi.

Peki niçin gitmişlerdi? Acaba aradıkları şeyi bulmaktan ümit keserek mi gitmişlerdi, yoksa alabildiklerini aldıktan sonra bir daha gelmek üzere mi gitmişlerdi? Belki de geri dönüp kazılara devam edeceklerdi?

Bulduğum heykel, araştırma arzumu daha da kamçılamıştı. Mekânı daha titiz bir şekilde incelemeye giriştim. Bu kez gördüğüm her şeyi elimle yokluyor, her taşın altına bakıyordum. Mekânın sırrını öğrenmekten başka bir şey düşünemez olmuştum. Acaba daha neler vardı? Çok geçmeden bir şey daha buldum.

Bu, gizli bir tünele açılan bir kapıydı. Üstü taşlarla örtülmüştü. Acaba bu kapının ardında neler vardı?

Kapının üstündeki taşları birer birer kaldırdım. Sonunda içeri girebileceğim büyüklükte bir gedik açılmıştı. Oradan içeri girdim. Dar ve oval bir tünele girmiştim. Bir süre durup cesaretimi topladım. Birden Dağın Hükümdarı'nın beni attığı tüneli anımsadım. Bir süre sonra kendi kendime şöyle dedim: Niye korkayım ki? Nasıl olsa bu tür tehlikelere alıştım.

Bu şekilde kendimi cesaretlendirip tünelde ilerlemeye başladım. Bastığım taşlardan kayarak düşmemek için çok dikkatli ilerliyordum.

İyi ki tünel uzun değildi. Çok geçmeden sonuna ulaşmıştım. Burası kare biçiminde dört duvarlı bir odaydı. Duvarlardan her birinin üstünde bir kapı vardı. Kapıları sırayla açmayı denedim. Ama dördü de sıkıca örtülmüştü. O kadar zorlamama karşın bir milim bile oynatamamıştım. Ne yapacağımı bilemiyordum. Geri dönmek de gücüme gidiyordu. Bir an devemin ve Kıtmir'in seslerini duyar gibi oldum. Tepeden inerken onları tamamen unutmuştum. Birileri gelip onları götürebilirdi! Sahip olduğum her şey onların yanındaydı.

Yaptığım aptallık için kendimi affedemiyordum. Nasıl olmuştu da merakıma yenilip bu işe kalkışmıştım. Birden devem ile Kıtmir'in yanına dönmeye karar verdim.

Tünelin ağzına çıktığımda devem Barike'yi gördüm. Kıtmir ortalıkta görünmüyordu. Dik uçurumu da göremiyordum. Çünkü önümde hiç beklemediğim bir şey duruyordu. Bu bir insandı. Bu ıssız yerde insanın ne işi olabilirdi?

Ancak bu insan, insanı korkutup endişelendirecek türden bir görünüme sahip değildi. Aksine bildik ve normal bir görünümü vardı. Beni korkutup kaygılandıran burada benden başka birinin bulunmasıydı.

Çok geçmeden adam karşıma dikilerek gayet sıcak bir ifadeyle sordu:

- Kimsin ve nereden geldin?

Yanıt vermeden önce bir süre sustum. Sanırım adam tünelden çıktığımı görmemişti. Hatta tünelin kapısını gördüğünü de sanmıyordum. Yanıt vermede ağır davrandığımı görünce beni süzmeye başladı. Gözü hemen arkamdaki tünel kapısına takıldı. Sanırım beni yer altında yaşayan cinlerden biri sanmıştı. Birden sırtını dönüp korkuyla kaçmaya başladı. Anlamadığım bir şeyler söylüyordu.

Bunu fırsat bilip peşinden koşmaya başladım. Ellerimi hipnoz yapanlar gibi ona doğru kaldırmış ilerliyordum. Adam birden durdu. Ne yapsa gidemiyordu. Korku dolu bir ses tonuyla şöyle dedi:

- Ne olur beni bırak ey cin! Ne olur peşimi bırak!

Nefesimi çekip şöyle bir üfleyerek kalın bir sesle şöyle dedim:

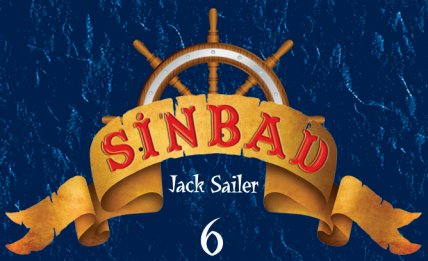
- Gözlerini kapat, sırtını dön ve buradan git! Sakın gözlerini açma! Koşabildiğin kadar hızlı koş!

Adam birden gözlerini yumdu ve arkasına dönüp şeytan kovalıyormuş gibi kaçmaya başladı. O an adama acıdım. Ama ondan kurtulduğum için de seviniyordum.

O an tek düşündüğüm, bir an önce eşyalarımı bıraktığım tepeye geri dönmekti. Ama yol, çok zorlu ve çetindi. Bir saatte indiğim yere çıkmam neredeyse akşamı bulmuştu.

Patika yola baktıkça ümitsizliğim daha da artıyordu. Ara sıra arkama bakıyor, adamı görmeye çalışıyordum. Oysa adam gözden kaybolalı çok olmuştu. Sanırım kendisi için güvenli olacak bir yere varmıştı. Herhâlde vadinin biraz ötesinde bir yerleşim merkezi ve insanlar vardı. Tepeye çıktıktan sonra ben de o yönde ilerlemeye karar verdim.

Adamın gittiği yöndeki yolun sonuna varınca hiç ummadığım bir manzarayla karşılaştım. Bu, hem ürkütücü hem de acıklı bir manzaraydı. Aynı zamanda içimde bir ümit ışığı yanmıştı. Fakat çok dikkatli olmam gerekiyordu. Yola devam etmeden önce bir süre durup düşünmeliydim.

6

GİZLİ VADİ

Babasının öldüğünü zanneden Sinbad, bir gün halasından babasının ticaret yapmak için uzak diyarlara gittiğini ve bir daha geri dönmediğini öğrenir.

Babasını bulmak için yollara düşen Sinbad'ın yolu bir mağaraya düşer. Mağarada gördüğü heykel buranın sıradan bir yer olmadığına delildir. Peki bu heykelin özelliği nedir? Sinbad yola devam edebilmek için bunu öğrenmek zorundadır. Yakın çevrede yaşayan bir kabilenin hurafe inanışları Sinbad'ı nasıl bir durumda bırakacak? Sinbad onlar gibi bir insan olduğuna kabileyi ikna edebilecek mi? Hazinenin peşine düşen Mirdas'ın katili olmadığını nasıl anlatacak? Bindiği geminin batmasıyla yamyamlar adasına düşen Sinbad buradan nasıl kurtulacak? Bu adada karşılaştığı esrarengiz adamın, Sinbad'ın babasıyla ilgili büyük sırrı ne olabilir?

Bütün bu soruların cevabını bulabilmek için haydi maceraya…

www.gnchyt.com

9 786055 122058

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt